

**Βίος του Αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του τροπαιοφόρου
του οποίου τη μνήμη εορτάζουμε στις 23 Απριλίου και
ενθυμούμεθα την ενορία Αγίου Γεωργίου και την ομώνυμη
εκκλησία στην Κυθρέα.
ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Καταγόταν από την Καππαδοκία της Μικράς Ασίας και έζησε στα χρόνια του Διοκλητιανού (269μ.Χ). Διάπρεψε πρώτα στους κόλπους μιας ειδικής αυτοκρατορικής τάξης με την επωνυμία «τριβούνοι». Ανερχόμενος δε διαδοχικά την κλίμακα των κοσμικών αξιωμάτων μέχρι το χρόνο του μαρτυρίου του, πέρασε από τις θέσεις του Κόμη, του Επάρχου, του Ηγεμόνα και τέλος του Στρατηλάτου.

Ευθύς εξ' αρχής έκανε γνωστό ότι είναι Χριστιανός και όταν ο Διοκλητιανός κατέβαλε προσπάθεια να μεταπείσει το Γεώργιο είτε με κολακείες, είτε με υποσχέσεις, είτε με απειλές, το μόνο που κατάφερε ήταν να μεγαλώσει την πίστη του Γεωργίου που ονομάστηκε μεγαλομάρτυς, γιατί υπέστη φρικτά βάσανα και έμεινε αλύγιστος.

Μεταξύ άλλων πολλών βασάνων ο Γεώργιος εβλήθη μέσα σε καυτό λάκκο από άσβεστη μένοντας και πάλι αβλαβής, αφού και άλλα φρικτά μαρτύρια δεν πέτυχαν το θάνατο του Αγίου. Έτσι οι άπιστοι διέταξαν τον αποκεφαλισμό του και παράλληλα τη φυλάκιση της συζύγου του Αλεξάνδρας που ομολόγησε το Χριστό και προσευχόμενη παρέδωσε το πνεύμα εντός του δεσμοτηρίου.

Οι συναξαριστές αναφέρουν ότι ο Άγιος Γεώργιος προέβη σε νεκρανάσταση

Ιάκωβος Ζωρζής

μπροστά στα μάτια του συμβασιλέα Μαγνηντίου και σε ολοκληρωτική κατεδάφιση Κεντρικού ναού των ειδώλων με την επίκληση του ονόματος του Χριστού για εκδίωξη των αναριθμητών δαιμονίων που εμφώλευαν εκεί.

Σύμφωνα με μια πληροφορία του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου η Λύδα της Παλαιστίνης, τόπος μαρτυρίου του Αγίου Γεωργίου ήταν κατά τα βυζαντινά χρόνια τόπος προσκυνήματος και εορτασμού της μνήμης του Αγίου.

Η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στην Κυθρέα, βουβή και αλειτούργητη εικοσιτέσσερα χρόνια τουρκικής σκλαβιάς μαζί με τις εκκλησίες τιμίου Σταυρού Χρυσίδας, Αγίας Μαρίας, Αγίου Ανδρονίκου Παναγίας Χαρδακιώτισσας, Αγίας Άννας όλες μένουν βουβές και περιμένουν τους ορθοδόξους χριστιανούς πρόσφυγες να στραφούν πίσω στα σπίτια τους να τις νοικοκυρέψουν και να τις λειτουργήσουν όπως έκαμαν πριν ο Αττίλας εισβάλει στην Κύπρο.

Δίπλα στην εκκλησία της Αγίας Μαρίας στην Κυθρέα σε εκτεταμένο τεμάχιο γης, ιδιοκτησία της εκκλησίας οι Τούρκοι ανεγείρουν τεράστιο τέμενος με το σκεπτικό όταν με το χρόνο καταρρεύσει η εκκλησία να στέκει το δικό τους τέμενος.